

K. J. Mortensen: Under behandlingen af lov nr. 524 af 18. december 1970, hvorved man vedtog nedlæggelse af toldoplæg rundt i landet, fremførtes det adskillige gange fra industrivirksomheder, at dette til trods for de samtidigt vedtagne forbedringer af toldloven kunne virke hæmmende for dansk industris konkurrenceevne. Man har også i den senere tid haft indtryk af, at flere firmaer er gået over til at benytte toldfrie oplæg syd for grænsen, og dette kan eventuelt få til følge, at transporten på de danske havne formindskes, så stillingen som basishavn kan komme i fare, hvilket også fremføres i en artikel i Københavns havns haveblad nr. 9-10 1971, hvor det anføres:

„Man kan allerede se visse eksempler herpå, ved at relativt lavt betalende varegrupper som cement m.v. har stigende vanskeligheder ved at blive accepteret på gennemgangsbetingelser uden tillæg. Der har været krav fremme om, at sådanne varer skal leveres af ladningsejerne frit om bord i kontinenthavn, dvs. fortransport og omladning for afskibers regning Hvis de ovennævnte krav for gods med lav fragtrate kan gennemføres i første omgang, er mulighederne åbne for, at disse havnes (dvs. København og Århus) status som basishavne ophører.“

Hvis det sker, vil det betyde, at en hel del varer bliver pålagt en hel del ekstra fragtomkostninger, hvilket kan resultere i, at danske varer bliver væsentligt ringere stillet i konkurrence, end tilfældet vil være for varer, der afskibes eller modtages direkte i kontinenthavne.

Da det er væsentligt for Danmarks økonomi, at vor eksport gøres så konkurrencedygtig som muligt, henstiller jeg, at dette forslag fra finansministeren om en bemyndigelse til at oprette toldoplæg i havne, der i dag er basishavne, får en velvillig behandling i folketinget.

Det er i den senere tid fra industrien fremført, at oprettelse af toldlagre vil virke fremmende af flere grunde. Det er således over for mig anført, at en jysk fabrikk, som modtager varer fra andre nordiske lande til videre transport sammen med egne varer til havne i det sydlige Europa, har været udsat for at måtte indklare de modtagne varer, på grund af at skibet, som skulle modtage varerne, var blevet forsinket, så den gæl-

dende frist for videre ekspedition uden toldbehandling ikke har kunnet overholdes.

Det kan måske fra anden side fremføres, at en udvidelse igen af de toldfrie oplæg vil betyde en fordyrelse af administrationen inden for toldvæsenet, men jeg er overbevist om, at når finansministeren fremsætter dette lovforslag til behandling, så er det ud fra den betragtning, at der må kunne foretages eventuelle toldoplæg, uden at man behøver at have en særlig fordyrende ekspedition.

De øvrige ændringer i lov nr. 226 af 19. maj 1971, der foreslås af finansministeren, er en direkte følge af den vedtagne lov. Den har nu været forelagt signatarstaterne, og der er gjort indsigelse mod visse af paragrafferne fra fællesmarkedslandene, hvor efter disse paragraffer i henhold til loven skal bortfalde.

Jeg skal anbefale lovforslaget til velvillig behandling i toldudvalget.

Knud Thomsen: I grunden har der allerede tidligere fundet en forhandling sted om det emne, som lovforslaget vedrører, nemlig under andenbehandlingen af toldlovsforslaget i efteråret i fjor. Der var dengang fremsat et ændringsforslag fra socialdemokratiet, som gik noget videre, nemlig i retning af, at finansministeren skulle have en bemyndigelse til, hvor forholdene ganske særligt talte herfor, at tillade oprettelse af toldlagre. Forslaget er nu begrænset, i praksis, som det også fremgår af fremsættelsen, til Århus havn, som er den eneste basishavn uden frihavn her i landet.

Der syntes dengang under udvalgsarbejdet for så vidt at have været enighed om, at både frihavnssystemet og toldlagersystemet står i en vis modstrid med det rationelle i den nye toldlovsreform. Der synes også at have været en ret kraftig interesse fra erhvervslivet for til trods herfor at beholde både frihavnen og et toldlager i Jylland, i dette tilfælde altså i Århus. Efter de oplysninger, der fremkom dengang, var den materielle baggrund for disse ønsker ikke særlig betydelige, men man må samtidig erindre, at forhandlingen fandt sted på en uges tid mellem anden og tredje behandling. Jeg synes derfor, det kan være rimeligt, at vi i udvalget ser på, om der er fremkommet yderligere materiale fra erhvervslivet. Vi vil